

Sygn. akt II KZ 36/21

POSTANOWIENIE

Dnia 4 sierpnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **M. K. i A. G.**

oskarżonych z art. 217 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 4 sierpnia 2021r.

zażalenia pełnomocnika oskarżyciela prywatnego **H. S.**

na postanowienie Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 21 maja 2021r., sygn. akt V WKK (...), o nieuwzględnieniu wniosku o przywrócenie terminu do złożenia kasacji na podstawie art. 437§1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Zażalenie pełnomocnika oskarżyciela prywatnego nie jest zasadne.

W sprawie poza sporem pozostaje to, że oskarżyciel nie dochował terminu zawitego do złożenia kasacji. Początkowo – w zażaleniu na odmowę przyjęcia kasacji – wskazywano, że jest to związane z rozpoczęciem biegu nowego terminu do złożenia tej skargi (wraz z wyznaczeniem nowego pełnomocnika z urzędu), obecnie, iż winę za niedochowanie tego terminu ponosi wyłącznie poprzedni pełnomocnik.

Przypomnieć zatem wypada, że oskarżycielowi, działającemu wówczas z innym pełnomocnikiem z urzędu, doręczono odpis wyroku w sprawie V Ka (...), wraz ze stosownym pouczeniem, w dniu 11 sierpnia 2020r. Termin do wniesienia kasacji upływał więc z dniem 10 września 2020r. W tym czasie oskarżyciel

prywatny, ani jego dotychczasowy pełnomocnik, nie wykonali żadnej czynności w sprawie. W dniu 16 października 2020r. oskarżyciel prywatny złożył do Sądu Rejonowego w Z. wniosek o ustanowienie kolejnego pełnomocnika z urzędu dla potrzeb postępowania kasacyjnego i zwolnienie go od ponoszenia kosztów tego postępowania. W dniu 21 października 2020r. wydane zostało zarządzenie o wyznaczeniu dla H. S. pełnomocnika z urzędu do sporządzenia kasacji.

Jak wskazał to Sąd Najwyższy w postanowieniu z 8 kwietnia 2021r. (sygn. akt II KZ 36/21) w sprawie nie doszło do „otwarcia” nowego terminu do złożenia kasacji, a więc obecnie, ewentualne działania oskarżyciela prywatnego w postępowaniu kasacyjnym, są możliwe wyłącznie w ramach wniosku o przywrócenie terminu do złożenia kasacji. Jednocześnie zaznaczono, że skoro wniosek taki dotąd nie został złożony w niniejszej sprawie (a więc do 8 kwietnia b.r.) i oskarżyciel nie wskazał jakichkolwiek okoliczności, które uniemożliwiłyby mu dochowanie terminu, to wątpliwa będzie skuteczność podnoszenia tych okoliczności w przyszłości.

Taka sytuacja ma rzeczywiście miejsce w niniejszej sprawie. Oskarżyciel prywatny otrzymał odpis prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Ł. wraz ze stosownymi pouczeniami wskazującymi na sposób i termin do wniesienia kasacji. Powinien zatem wiedzieć, że termin ten upływał w dniu 10 września 2020r. Nic zatem nie usprawiedliwia braku jego zainteresowania tym, czy w tym czasie została sporządzona i wniesiona kasacja.

Niezależnie od powyższego, jak wskazano to już wyżej, 16 października 2020r. H. S. złożył wniosek o ustanowienie kolejnego pełnomocnika z urzędu dla potrzeb postępowania kasacyjnego. Wiedział już zatem wówczas z pewnością, że kasacja w jego sprawie nie została złożona. Pomimo tego nie został złożony wniosek o przywrócenie terminu do dokonania tej czynności. W końcu zaś, kasacja zostaje złożona w dniu 24 listopada 2020r., a więc 45 dni po terminie, i to również bez wniosku o przywrócenie terminu do jej złożenia.

Zgodnie z dyspozycją art. 126§1 k.p.k. *strona w zawitym terminie 7 dni od daty ustania przeszkody może złożyć wniosek o przywrócenie terminu*. W niniejszej sprawie zatem ten 7 dniowy termin, interpretowany nawet w sposób najbardziej

korzystny dla H. S. – a więc od dnia wniesienia kasacji – upłynął w dniu 1 grudnia 2020r. Tymczasem wniosek taki został złożony dopiero w dniu 7 maja 2021r.

W tej sytuacji brak jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia zażalenia.

Mając na względzie przedstawione względy, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.